

4) (Antegning 10 E b). I Henhold til Bøvareffen ved denne Post indstiller Udvalget, at det Fornødne med Hensyn til Indbetalingen af de nævnte 830 Rd. 72 $\frac{1}{2}$ lagttages ved næste Aars Revision.

5) (Antegning 11 E c. Det kongelige Theater og Capel).

Af de i Beretningen givne Oplysninger fremgaaer, at Theatrets finantsele Stilling ved Regnskabsaarets Slutning er lidet tilfredsstillende. Regnskabsaaret omfatter, i Henhold til Finantsloven 1858—59, 5. Qvartaler, idet Qvartalet 1ste April til 30te Juni er medtaget. Regnskabet fremtræder (asseet fra at der ved Finantsloven var beregnet et Overskud, der skulde tilfalde Reservefondet stort 16,932 Rd. 48 $\frac{1}{2}$ og desuden for det 5te Qvartal 4,500 Rd. samt at en Indtægt stor 2416 Rd. 4 $\frac{1}{2}$ Hjørører fra tilbagebetalt Gageforskud, som ikke vedrører dette Aar) med en Underbalance af 30,381 Rd. 94 $\frac{1}{2}$. For rigtig at bedømme Virksomheden i den nævnte Tid, har Ministeriet imidlertid meent, at man maatte tage i Betragtning, at der var beregnet et Beløb af 14,465 Rd. som Underbalance for det tilkomne 5te Qvartal, der, naar de nærede Forventninger for Aaret 1859—60 ikke bleve skuffede, vilde rette sig i Aarets Løb; hertil kommer, at et Beløb stort c. 10,000 Rd., der navnlig er indbefattet under Udgifterne Conto 1, 10, vedrører foregaaende Aar (jfr. Beretn. S. 24 og 34). Naar disse tvende Beløb, ialt 24,465 Rd., fradrages de 30,381 Rd. 94 $\frac{1}{2}$ bliver Underbalancen for Aaret nedbragt til 5916 Rd. 94 $\frac{1}{2}$. Selv om man imidlertid tager Hensyn til denne mindre Sum, kan det ikke negtes, at der er ringe Sandsynlighed for, at Theatret vil kunne opfylde sine Forpligtelser, da det Aar, her er Tale om, ikke kan betragtes som et ugunstigt, men Indtægten tværtimod har været noget højere end beregnet. Seer man hen til det følgende Aar, vil det ogsaa vise sig af Regnskabet for 1859—60, at Udgiften har overstegit Indtægten med 10,142 Rd. 35 $\frac{1}{2}$ (Statsregnskabet for 1859—60 S. 163—64), og det vil neppe i følgende Aar stille sig væsentlig gunstigere, om end ikke ubetydelige Restancer fra 1858—59 i det nævnte Aar ere dækkede (f. Ex. resterende Renter og Udtag til Sorø 6090), thi der er i Henhold til Finantsloven i 1ste Qvartal 1859—60 taget til Indtægt som Tilskud fra Finantserne $\frac{2}{3}$ af det hele Tilskud, nemlig 30,000 Rd. Udvalget skal indskrænke sig til at henpege paa denne Tilstand, uden nærmere at gaae ind paa de Spørgsmaal, der i den Anledning frembyde sig.

Med Hensyn til de enkelte Conti og de Overskriftelser, der frembyde sig paa disse, troer Udvalget paa den ene Side at maatte udtale, at Theatrets hele Stilling opfordrer til den størst mulige Oekonomi, medens det paa den anden Side villig skal indrømmes, at ved en Anstalt som Theatret maae Fordringerne fra Publikums Side og Concurrencen med andre Theatre tages i tilbørlig Betragtning af Administrationen, ligesom Rigsdagen ved den fra 1ste April 1859 indtraadte Forandring i Theatrets Bestyrelse har anerkjendt, at der maa gives Administrationen temmelig frie Hænder, undtagen for de Poster, der med bestemte Beløb eller bestemte Begrændsninger ere opførte i Finantsloven. Vel er denne Forandring først indtraadt efter Udgangen af det Regnskabsaar, som her foreligger, men det forandrede Forhold synes dog at indeholde en Grund til en noget forskjellig Bedømmelse af Overskriftelserne. Under alle Omstændigheder havde det været ønskeligt, at de ikke ubetydelige Overskriftelser snarest muligt vare fremkomne paa en Tillægs- eller Efterbevilling, men Udvalget maa erkende, at Aarsagen til, at dette ikke er skeet, tildeels kan finde sin Forklaring i det i 1859 stedfundne Ministerstift.

Medens hele Udvalget har været enigt i Ovenstaaende, er der ikke tilveiebragt Enighed om alle Indstillinger i Anledning af Revisionens Bedtegninger.